

بیروپرای خۆمیان له سه‌ر ده‌دهم.

«سه‌عید سدقی» (تا) ی به «ئه‌داتی ئینتیها» داوه‌ته قه‌له‌م له‌م نمونانه‌یدا:
«ده‌خوینم هه‌تا ده‌میتم، تا ماوم ده‌خوینم، هه‌تا مردن کردنه» پروانه «صرف
ونحوی کوردی ل ٦٩، ٥٤» راسته «تا» لیرانه‌دا (کو‌تایی) ده‌گه‌یه‌نیت، به‌لام
راسته‌که‌ی ئه‌وه‌یه «تا» ی ئه‌و نمونانه‌یه‌که‌م ئامرازی به‌ستنی رسته‌ی ئالۆزه
دووه‌م فرمانی رسته‌کانی هه‌میشه‌یی و به‌رده‌وامی کاتیان تێدا‌یه.

«تۆفیق وه‌هبی» ته‌نها له‌ فه‌ره‌ه‌نگه‌که‌یدا «تا» ی به‌ ئامرازی (عه‌تف)
داناوه‌و له «ده‌ستوری زمانی کوردی» یه‌که‌یدا باسی نه‌کردوه‌: راستیه‌که‌ی
ده‌بیتته ئامرازی په‌یوه‌ندی و ئامرازی به‌ستنی رستنی ئالۆز، ئه‌مه‌ بیجگه‌ له‌وه‌ی
که‌ مه‌به‌ستی جو‌ریه‌جو‌ر ده‌به‌خشیت له‌ رسته‌سازیدا.

«د. قه‌ناتی کوردۆییف»، «هه‌تا» ی له‌ناو ئامرازکانی ترا هیناوه‌ته‌وه، به
ئامرازیکی گشتی، بو‌شێوه‌کانی سو‌رانی و کرمانجی داده‌نیت و، به‌لایه‌وه «تا»،
«رێچکه‌ هه‌تا وه‌کو سنووری سه‌ره‌له‌دانی رووداو له‌پرووی ماوه‌و کاتدا پیشان
ده‌دات: ئه‌م گشک هه‌تا سببی بن‌نقیناندا رادزان. ئیمه‌ گشتمان تا سبه‌ینی له
بن لیفه‌که‌دا ئه‌وخه‌وتین - سو‌رانی، تا روژ خه‌و له‌چاو زۆر که‌س نه‌که‌وت.

لی بوو - به‌خووشه‌و تا به‌یانی به‌م سه‌ر و تا ئه‌و سه‌ری ژووره‌که‌یا ئه‌هات و
ئه‌چوو - لی بووبوو به‌خه‌یسه‌ت شه‌قی هه‌تا سببی ژقی سه‌ری ئۆتافی هه‌تاوی
سه‌ری ده‌هات، دچو - کرمانجی پروانه (ک. ک. کوردۆییف، ریزمانی کوردی،
ل ٣٤١) کوردۆییف ناوی ئه‌وه‌ی نه‌بردوه‌ که‌ ئامرازی «تا» ی سه‌ر به‌چ جو‌ره
ئامرازیکه‌، پاشان ده‌بوا‌یه سه‌ره‌تاو کو‌تایی کاتی «سنووری سه‌ره‌له‌دانی رووداو
له‌پرووی ماوه‌و کاتدا...» ی ئامرازی «تا» ی دیاری بکرا‌یه، چونکه‌ نمونه‌کانی
خۆی به‌تایبه‌تی سییه‌میان وایه.

راستی بو‌چوونی ئیمه‌ پیشان ده‌ده‌ن، له‌به‌رئه‌وه‌ی ماوه‌ی تافی روودانی

ده‌وری «تا»

له‌ زمانی کوردیدا

به‌شه‌کانی ئاخاوتنی زمانی کوردی، له‌پرووی واتا به‌خشینه‌وه، ده‌کرین به‌ دوو
به‌شه‌وه، وه‌ک وشه‌ی ته‌واوو، وشه‌ ناته‌واوه‌کانی، ئامرازه‌کان ده‌گره‌وه، که
بوونی سه‌ریه‌خۆیان هه‌یه‌و به‌ته‌نها واتیان روون و ئاشکرا نییه، به‌لکو له‌گه‌ڵ
به‌شه‌ ئاخاوتنی تر، یا له‌ رسته‌سازیدا ده‌وریان به‌ته‌واوی روون ده‌بیتته‌وه.
یه‌کیک له‌و به‌شه‌ ناته‌واوانه‌ی ئاخاوتن ئامرازی په‌یوه‌ندی (١)
(Prepositon) و ئامرازی لیکده‌ری رسته‌ی لیکدراوو (٢) ئامرازی به‌ستنی
(Conjunction) رسته‌ی ئالۆزه (٣): که‌ بوونی سه‌ریه‌خۆیان هه‌یه‌ له
رواله‌تا، به‌لام واتیان له‌ته‌ک وشه‌ی ترو رسته‌دا به‌دیارده‌که‌ویت.

یه‌کیک له‌و ئامرازانه‌ی که‌ ناویشانی لیکۆلینه‌وه‌که‌مانه، مؤرفیمی «تا» یه.
ئه‌م مؤرفیمه (وشه‌به‌ند) له‌ زمانی کوردیدا له‌مه‌و پێشه‌وه، له‌لایه‌ن زمانه‌وانی
تره‌وه‌ باسکراوه، به‌لام به‌کورتی و به‌ته‌واوی روون نه‌کراوه‌ته‌وه، ده‌وره
جیا‌جیا‌کانی جیگای روون کردنه‌وه‌یه.

لیره‌دا پێش ئه‌وه‌ی بیروپرای خۆم، له‌ لیکۆلینه‌وه‌که‌دا بخه‌مه‌پروو، به‌پیتی
تواناو ئه‌و سه‌رچاوانه‌ی که‌ له‌به‌ر ده‌ستماندان، بیروپرای جیا‌وازی زمانه‌وانان
ده‌ریاره‌ی «تا» له‌ زمانی کوردیدا، وه‌ک کاریکی زانستی ده‌خه‌ینه‌پروو پاشان

فرمانه که دیاربکراوه، له ئیوارهوه تا به یانییه. ههروهها دهبوایه هیمای بۆ ئهوه بکردایه که ئامرازی «تا» ی رستهکانی په یوهندییه (Preposition). ه. (مهردوخ) له ژیر ناویشانی «حروف و ادوات» دا له (ل ۲۵) ی فه رهنگه که پیداهه نهها «تا». «له» ی بێ دیاری کردنی جوړهکانیان به نمونه بۆ ئامراز هیناوه تهوه؛ پتوبست بوو له م رووهوه روونکردنهوهی هه بوایه و ئهوهی دهست نیشان بکردایه که «تا» چ جوړه ئامرازیکه.

«نووری عهلی ئەمین» له «ریزمانی کوردی» یکه ی سالی ۱۹۶۰ ییدا له ژیر دابهشکردنی ئامرازی په یوهنیدا بۆ ساده و لیکدراوه «ههتا» ی به لیکدراو داناوه کهوا نییه، ههروهها «تا» و شیوهکانی تری وهک «ههتا، ههتاکو، ههتاوهکو...» ی به «حروف الجر» ی عه ره بی دانهیت له (ل ۱۶۶) ییشدا دوا ی پیناسه ی ئامرازی پت بهست (ئه داتی عطف) ناو نمونهکانیدا «تا، ههتا، تاکو، ههتاکو، ههتا وهکو» بۆ هیناوه تهوه و دهلی: ئامرازی پت بهست واژهیه که بۆ بهستنهوهی دوو واژه یا دوو دهسته واژه، یا دوو رسته به کار دههیتیت.

دهرباره ی بیرورای یه که می پتوبست بوو بیوتایه، «ههتا» ناسادهیه نهک لیکدراو، چونکه لیکدراو ههردوو به شه که ی واتاداره، به لام ناساده دارپژاوشی به رده که وئ، که له زیاده و به شیکی واتادار پیکهاتوه، ههروهها پتوبست بوو له ههردو بۆچونه وهکانی ئهوهی روون بکردایه تهوه، که (له) ئامرازی په یوهندییه و له کوئی تریش ئامراز بهستن و گه یه نهره (اداه عطف)، له پیناسه که پیداهه و ده رده که ویت تهواو تیکه لی کردوه، چونکه به ستانهوهی دوو واژه یا دوو دهسته واژه، وهکو خۆی دهلی ئه وه کاری ئامرازی په یوهندییه که دوو وشه یا دوو گرئ ده به ستیت به یه کتره وه، نهک هی ئامرازی بهستن، له هه مان پیناسه پیداهه راستی بۆچوونی ئیمه به ده رده که ویت، که ئامرازی بهستن بۆ بهستنهوهی دوو رسته یه، ئه مه له و پیناسه پیداهه، (نوری عهلی ئامرازی په یوهندی

و ئامرازی بهستنی تیکه لی کردوه. راستیه که ی ئامرازی په یوهندی به گشتی و «تا» ش له گه لیدا بۆ په یوهندی نیوان وشه و گرئ و رسته ی ساده یه، که وهک نوری عهلی وتی بۆ به ستانهوهی دوو رسته هه له یه، چونکه ئه مه کاری ئامرازی لیکدهره، یا هی ئامرازی بهستنه، بۆ به ستانهوهی دوو رسته.

ئامرازی «تا - ههتا»، له جوړی یه که مدها په یوهندییه و، له دوو مدها ئامرازی بهستنه، که دوو ده که ویتته وه، له مه بهستی ئامرازی په یوهندی و رسته ی ساده. راستی بۆچوونی ئیمه نمونهکانی ناوبراو خۆیه تی، له «(ل ۳۹۳، ۳۹۵) ی کتیبی (ریزمانی ئاخواتنی کوردی) دایه. ههروهها به لای نوری عه لییه وه، «ههتا» له برگه ی (هه ر) و «تا» وه هاتوه و، دهنگی (ر) سووک بۆته وه و سواوه و، رواله تهکانی تری «ههتا» ش، وهک «ههتاکو، ههتاوهکو، ههتاوهکونی...» پروانه (ل ۳۹۵) ی کتیبی «ریزمانی ئاخواتنی کوردی - کوژی زانیاری». به لای منه وه ئه مه بۆچوونیکه راسته، بۆ رواله تهکانی ئامرازی «تا - ههتا» له پرووی دارپشتنی مۆرفۆلۆژییه وه.

لیژنه ی زمان و زانستهکانی کوژی زانیاری کوردی ده رباره ی ئامرازی «تا» له کتیبی «ریزمانی ئاخواتنی کوردی» سالی ۱۹۷۶ ییدا له (ل ۳۰۷) دا، به ئامرازی په یوهندی ساده داناوه له گه لی هه ندی ئامرازی ترده، که گومانیان له سه ر نییه، له م رووه وه و وهک له رسته ی «تا که رکوک دهچم»، راسته لیره دا «تا» ئامرازی په یوهندی ساده یه: به لام مه بهستی به کارهینانه که ی، که کو تایی شوینی روودانی فرمان ده گه یه نیت روون نه کردۆته وه. ههروهها له (ل ۳۲۴) دا، لیژنه له سه ر ناویشانی «پریپوزیشنی (تا)»، ئه م ئامرازه ی به په یوهندی له م رسته نه ی خواره وه داناوه و هیمای ئه وه یان کردوه که «تا» و شیوهکانی تری وهک «تاکو، تاوهکو، ههتا، ههرتا، ههرتاوهکو...» کو تایی ئه و شته راده گه یه نئ، که بۆی به کارهاتوه و له ئامرازی «تا» ی عطف و شرط و زهرفی زه مان، به نمونه

جیاکردۆتەو، نمونەکانی لیژنە وەک ئامرازی پەپۆندە ئەمانەن:

تا رواندز دەچم و دەگەریمەو.

هەتا ئێرە بەیەکەو بووین.

دوینێ شەو هەتا کو بەیانی نووستم.

راستە «تا» و رۆڵەتەکانی تری، لەو سێ رستەییە سەرەو دا کۆتایی رادەگەیەنیت، بەلام یەكەم شت، لەم بارەییەو، لیژنە نایراو دەبوا یە زیاتر مەبەستی بەکارهێنانی ئامرازی «تا، هەتا» ی روون بکرا یە تەو، چونکە «سەعید سەدی» پیش نیو سەدە وەکو پیشتر روونمان کردەو، ئەمە ی دەرپرپۆ، راستییەکە ی ئامرازی «تا، هەتا» لە رستە یەكەم و دوو مەدا، سنووریک بۆ کۆتایی بەرەو وام بوونی شوینی روودانی فرمانەکانی داناو، لە رستە ی سیبەمیشدا سەرەتا و کۆتایی کاتی روودانی فرمانەکە ی دیاری کردووە. هەرەها لە رستەکانی تری نمونەکانی لیژنە ی زمان و زانستەکانی کۆردا کە بە نمونە بۆ ئامرازی «عطف وە یا شرط وە زەرفی زەمان» بەکار دێت، هێناو تەو؛ وەک:

تا ئێو هاتن من نامەکەم نووسی. (عطف)

تا ئێو نە یەن نامە نانووسم. (شرط)

هەتا تۆم ئاشنا بووی ئاشنا بوون. (ظرف)

راستە ئامرازی «تا، هەتا» لیڕەدا، بۆ «عطف و شرط و ظرف» بەلام دەبوا یە بوترایە ئامرازی بەستن و گە یە نەری رستە ی ئالۆزن و، بۆ مەبەستی «کات و مەرج» بەکار هاتوون. هەرەها لیژنە ی زمان و زانستەکانی کۆردا لە (ل ۳۵۴) دا لە گەڵ ئامرازی (ش، یش) دا ئامرازی (تا) ی «عطف» یان، لە چەند رستە یە کدا بەکار هێناو، بەلایانەو هەموو رۆڵەتەکانی ئامرازی «تا» یە ک واتان؛ راستییەکە ی بە پیتی شوینیان و اتاو مەبەستی بەکار هێنایان دەگۆرێ. لیڕەشدا پیوستە بە دوو بارە بوونەو هە ی هێناو هە ی نمونەکانیان ناکات، چونکە مەبەستی

ئامرازی «تا» تیا یاندا هەمان مەبەستی رستەکانی پیشووترایە.

«مەسعود مەمەد»، لە (ل ۴۰۲) ی هەمان سەرچاوە ی کۆردا زانیاریدا، رستە ی «هەر دەروا هەتا دەگاتە ئاو کە»، بە نمونە بۆ بەکار هێنانی (هەر)، بۆ مەبەستی «بەر دەوامی» هێناو تەو، راستییەکە ی «بەر دەوامی» بۆ ئامرازی هەتا» یەو «هەر» یش بۆ تەئکید کردە.

کتیبی «زمان و ئەدەبی کوردی» پۆلی شەشەمی ئامادەیی سالی ۹۷۸ لە ژێر بابەتی «شیوازی مەرجی»، لە نمونەکانیدا، ئامرازی «هەتا» ی بی تەو هە ی هیمای بۆ بکات و دیاری بکات بەکار هێناو. (پروانە ل ۲۸-۳۰) (۴).

هەرەها م. مەمەد لە (ل ۱۳۶) ی کتیبی «زاراوە سازی پێوانە» کەیدا «هەتا» ی لە رستە ی «هەتا هات ساردی کرد، هەتا رویشت ئەخەوت» بە تەواوی روون نە کردۆتەو، وەکو خۆی دەلی: «نازانین (هەتا) بە ئامرازی پەپۆندە دایبێن، یاخود سروشتی دوورەگی بەدینێ. بەلای ئێمەو «هەتا» لەو دوو نمونە یە م. مەمەد دا ئامرازی بەستن و گە یە نەره (اداة عطف) بۆ کات.

د. کوردستان موکریانی، لە (ل ۱۸۶) ی کتیبەکە ی «قواعد اللغة الكردية» دا، ئامرازی «تا» ی بە «اداة الربط» ی داناو، بە شێوە ی سادە ی و بە لی کدراوی و واتای کۆتایی دووری و کۆتایی ماو هە ی کات داناو، لە گەڵ ئامرازی (له) ی پەپۆندیدا، نایراو دەلیت: دەلالەت لە دیاری کردنی دووری و کات دەکات، ئەم بۆچوونە ی د. کوردستان ئە گەر بیوتایە، سەرەتا و کۆتایی کات و، ماو هە ی دووری دەست نیشان دەکات، بە تەواوی راستی دەپیکار.

لیڕەدا بە دوو هە دیمە سەر دەرپرینی بیرو بۆچوونی تاییەتی خۆم دەربارە ی ئامرازی «تا» و رۆڵەتەکانی تری، وەک (هەتا، تاکو، هەتاو کەو، هەتاو کە، هەتاو کە، تاو کە) ... کە هەموویان، یە ک واتا دەبەخشن، بەلام لە رستە سازی دا، مەبەست و واتایان دەگۆرێت.

چۆنیه تی باسکردنی «تا» بهم شیوانه ی خوارهوه:

۱- ئایه «تا» واتای ههیه، وهک وشهیهک له وشهسازیدا.

۲- «تا» له پرووی داریشتنی مؤرفۆلۆژییهوه.

۳- دهوری «تا» له زمانی کوردیدا.

۴- ئایه بۆچی «تا» نابیتته ئامرازی لیکدهری رستهی لیکدراو.

ئییستا دێینه سهر روون کردنهوهی یهکه بهکهی ئهم بابته تانهی سه رهوه:

۱- ئایه (تا) واتای ههیه، وهک وشهیهک له وشهسازیدا:

به لای منهوه، «تا» ئه گهرچی تا ئیستا، به وشهیهکی ناتهاو وشه بهند (مؤرفیمی بهند - Bound morphem) دا ده نریت و، ناسراوهو، دهوری ئامرازی له زمانی کوردیدا دراوه تی، چ له وشهسازیدا و چ رستهسازیدا، «تا» کورت کراوه «ههتا»، تاکو، تاوهکو، تاوهکی، ههتاوهکی، یهوه، هه موو ئهوه رواله تانهی «تا» واتای «راوه دیاری کردن و سنوور بۆ دانانی شوپین و کات و رادهی رووداوی فرمان داده نیت» و، به ته نهها «تا» ش (راوه دیاری کردن) ده گه یه نیت، «تا» به شپوه ساده که ی چهند واتایه کی تری لی ده بیتته وه، وهک: «تا» به واتای تاکیک دیت.

کورت کراوهی وشه ی «تاکیک یا تایهک»، ده بیت له م بارهیدا و که رتی دووه میان که (کیک، یهک) ه سواوه سووک بۆته وه، وهک: تا گه نمیکم کری، ئهم تاوله رزه گرانه، باره که م دوو تایه. «تا» له م رستانه دا، بۆ دیار بکردنی «بار» ها تووه، ههروهها «تا» واتای نه خو شی (تاوله رز، گرانه تا، تا) دیت و وهک واتای «تا» له م رستانه دا: تا گرمی، تام هاتی، تام ههیه، تا نه خو شیه کی پیسه، تا گرتویتی، تا لاوازی کردووه، خو ت له نه خو شی تا دوور بخه ره وه... «تا» له م رووه وه واتای «گرانی و قورسی» ها تووه، چونکه له ش قورس و گران ده کات و دانه گیریت وهک تا له شمی داگرتووه، تا بیه یزمی

کردووه. ئهم «تا» یه جیاوازه له «تا» ی ئامراز، به لام له پرووی رواله ت و دهنگ و ده رپرینه وه، وهک یه کن بۆ روون کردنه وه ده لێین: تا که رکوک ده چم تا گرمی، نه خو شی «تا» له «تاوسه ندنه وه» ها تووه و کورت بۆته وه. «تاکو» و رواله تانهی به واتای «ئه وکاته» ش دیت، وهک: تا ئه وکاته له سه ربان بووم.

۲- «تا» له پرووی داریشتنی مؤرفۆلۆژییهوه:

۱- ساده، وهک: تا

۲- ناساده، وهک: تاکو، تاوهکو، تاوهکی، ههتاوهکو، ههتاوهکی، ههتاوهکونی، تاوهکی نی، ههتاوهکی نی. لیره دا «ههتا» و رواله تانهی سه ره وه، له دووبه شی یا دوو مؤرفیمی بهندی (وشه ی ناتهاو - bound morphem)، وهک: «ههر» ی ئامرازی ته ئکید کردن و «تا»، «تاکو» ی... (۴)، ئامرازی په یوهندی بۆ پیکهاتنی وشه و گری و رسته ی ساده و ئامرازی به ستنی (Conjunction) ی رسته ی ئالۆزه وه پیکهاتووه. واته له «ههتا - ههتا کو» وه، وای دیاردهی کورت بوونه وهی دهنگ و سووک بوونی ده رپرین بۆته «تا، ههتا» که راده و کۆتایی ده گه یه نیت و، بۆ مه به سستی دووه می «ناساده» گونجاوتره له لیکدراو، چونکه وشه ی «ههتا» و که رته کانی، وهک «ههر، تاوهکو» به هۆی دیاردهی کورت بوونه وه سووک بوونه وهی دهنگ سازی، وهک نه مان و تیچوونی دهنگی (رای ههرو (کو، وهکو) ی (تاوهکو) وه، وشه که له شپوه لیکدراوه یکه ی پیشووی خو ی، وهک «ههتا کو - ههتاوهکو» دوا ی ئهم گۆرانی دهنگ سازییه، رواله تی وشه که گۆراوه و دوور که وتۆته وه، ئهم که رتانه ی وشه که زیاتر له داریژراوییه وه نزیک ترن، وهک له لیکدراوی، بۆیه وا چاکتره بلێین «تا، ههتا» ساده و ناساده ن، چونکه ناساده داریژراو و لیکدراویش ده گریته وه و، مه به سستی بنه رته و ئیستای وشه ناساده که له پرووی شپوه وه ده پیکیت.

لهوانه یه و دووریش نییه له (حتی) ی عه ره بیه وه هاتبی و دهنگی (ح) —
(ه) چونکه به هه مان مه به ست به کار دیت، وهک: حتی — هه تا.

دهوری «تا» له زمانی کوردیدا:

۳- «تا» له زمانی کوردیدا، دهوری جیا جیای هه یه، لیره دا به پیتی هه ست پیکردن و، هه بونی نه و دهورانه ی، له شوینی خۆیدا پیشان ئه دهین و، مه به ستی جیاواز جیاوازی له پرووی به کارهینا وه دیارو ده ست نیشان ده که یین. ئه م دهورانه ی «تا»، وهک وشه یه کی سه ره خۆ، له وشه سازی «مۆرفۆلۆژی» و، وهک ئامرازیکیش له رسته سازیدا (سینتاکس) به ده ده خه یین؛ وهک:

۱- دهوری «تا» وهک وشه یه کی واتادار ده بیته ناو

۲- دهوری «تا» له پرووی داریشتنی وشه سازیدا

۳- دهوری «تا» له پرووی رسته سازیه؛ سه جۆره:

۱- وهک ئامرازی په یه ندی رسته ی ساده.

تا _____ ب- ئایه «تا» ده بیته ئامرازی رسته ی لیکدراو.

ج- «تا» وهک ئامرازی گه یه نه ری رسته ی ئالۆز.

۱- دهوری «تا» وهک وشه یه کی واتادار ده بیته ناو، «تا» به پای من له پرووی شیوه و ده برینه وه (الشکل و التلفظ) وهک ئامرازو وشه، وهکو یه کن و، له رسته دا نه بیته به جیا، جیاواز ناکریتته وه؛ وهک له م رسته ده دا: له ترسانا تا گرتی، تام هه یه، تا کوشنده یه، ناو، ئه گهر له گه ل ئه م رسته ده ی لای خواره وه دا، به راوردیان بکه یین، شیوه وه ده برینه یان یه که: وهک: تا که رکوک ده چم، تا ئیره وهره، تا سه ربان پرۆ.

ئه م دوو جۆره رسته ده ی سه ره وه، مه گهر «هه تا» یان بۆ به کار به یین، ئه گینا

به شیوه ی «تا» جیاوازیان نییه، ته نه ها له پرووی واتا وه نه بیته. ئه مه له لایه ک، له لایه کی تره وه، دوو جۆر رسته پیشان ئه ده یین؛ له پرووی ده برینه شیوه یه کن و له پرووی واتا شه وه دوو لایه نن (۵) وهک:

تا گرتی — تا گرتی، («تا» لیره دا بۆ کاتی روودانی فرمانه)

(«تا» بۆ نه خو شی ناوه) تا گرتی — تا کوشتویتی

تا کوشتویتی —

تا سووتاندمی — تا گرتی

دووشتی جیاوازی

«تا» ی رسته کانی به شی یه که م، واتای ناوی نه خو شی «تا» ده گه یه نیت، له رسته کانی به شی دووه مدا «تا»، وهکو ئامرازیک، کاتی روودانی فرمانه کان دیاری ده کات، که به رده وامی روودان پیشان ده دات. هه رچه نده، ئه م رسته ده ی سه ره وه، به وه ی که ئه گهر رسته یه ک دوو واتا بگریته خۆی، وهک ئه وانیه به شی یه که م، بابه تیکی تایبه تییه و سه ره به زانستی واتا سازییه، که دیارده و بابه تی «بنج و سیمای رسته ی کوردی ده گریته وه، به وه ی رسته یه ک یا وشه یه ک دوو واتا مه به ست بپیکیت و، سه ره به «فره واتان (Polysmy)، که ئه بیته هۆی دیارده ی ته مومژی (Ambiguity) له زماندا، به هۆی په یه ندی وشه کانی ده ورو به رییه وه، له یه کتر جیا ده کرینه وه و روون ده کریتته وه.

ئه مه ش بریتیه له شیکردنه وه ی بنجی وشه کانی ناو رسته (البنيه العميقه)

(Deep Structure)

«تا» وهک ئامرازی په یه ندی له داریشتنی وشه دا، به تایبه تی له پیکه اتنی

گریدا (Phrase) ده وری خۆی له وشه سازیدا ده یینی؛ وهک ئه م وشانه:

(شهو تا بهيان. روژ تاشهو، تابهكهي، ليروهه تا كهركووك، له بهيانبييهوهي تا ئيواره، شهو هه تا بهياني، تا بههاري، تا چلهي زستان، تا ناو ئاوايي، تا نيكرهه بههار (تا گهرمه بههار)، تا ئهسحابه سيبه، تا چيبي خالخالان، تا ههردهي ماسقهلان، تابان شيوه سوور، تا دهمه و ئيواره، تا دهمه و بهيان، ..) هتد.

دهوري «تا» له رسته سازيدا

ئامرازي پهيوهندي له رستهي سادهو، له رستهي ئالوزيشدا، وهكو ئامرازي بهستن و گهيه نهر دهوري جوړيه جوړي ههيه، وهكو مهبهستي جياوازي بهكارهيتان؛ وا له خوارهوهدا، جوړي ئامرازي «تا» و رواله ته كاني تري، ئهركي جياجياي بهكارهيتاني لهم شيوانه ي خوارهوهدا روونده كهينهوه :

۱- «تا» وهك ئامرازي پهيوهندي رستهي ساده:

له رستهي سادهدا ئهه دورانه ي خوارهوه دهبيني:

۱- تا كهركووك دهچم. (بو ديارى كردنى كوتايى شويتى روودانى فرمانه).

۲- هه تا ئيواره لپي دهخهوم. (بو ديارى كردنى كوتايى كاتى روودانى فرمانه).

۳- ترى تا پايز دهميني. (بو ديارى كردنى كوتايى كاتى روودانى فرمانه)

۴- هه تا هه تايه نيشتمانه كه م لهبير ناكه م. (به دووباره كردنه وهي بهردهوامي و كاتى فرمانه).

۵- هه تا هه تايه كوردو عاره ب برايه. (بو هه مان مهبهستي پيشوو).

۶- له هه و ليروهه تاكو مه هاباد به پي رويشتم. (ئه گهر «تا» كهوته نيوان دوو ناوي شويتنه وه، سه ره تا كوتايى ماوهي شويتن و كاتى روودانى فرمان ديارى دهكات).

۷- شهو هه تاكو بهياني دهخوينمه وه. (سه ره تاو كوتايى ماوهي كاتى روودانى فرمان ديارى دهكات چونكه (تا) كهوتوته نيوان دوو ناوي كاته وه).
ئامرازي «تا» ي پهيوهندي له م رستانه ي سه ره وهدا، (يهك) حاله تي رووداو پيشان ئه دهن، واته چ له سه ره تا ي كاته كه وه بيت، تا كوتايى، يان له سه ره تا ي شويتى رووداو كه وه، تا كوتاييه كه ي هه مان شتهو، پيچه وانه ي يه كتر نين، به لام له رسته ي ئالوزدا «تا» (حاله تي جياواز) به هوي فرمانه وه پيشان ئه دات - پاشان ئه مه له رسته ي ئالوزدا رووني ده كه ينه وه، به لام بو نمونه سه يري ئه م رسته ئالوزه بكه: - هه تا ديار به كر دهچم و ده گه رپيمه وه. (چوون و گه رانه وه پيچه وانهن).

ئامرازي «هه تا» جوړه به كار هيتا نيكي تري هه يه له گه ل ئاوه لفرمانى كات و شويتيدا، كه خوښى دهوري ئاوه لفرمانى تيا ده بيني وهك:

۱- تائيستا ئاريانى هاو رپيم نه هاتوه. (ئاوه لفرمانى كاتيبه)

۲- غه واسه هه تاكو بنى ده ربا ده روا. (ئاوه لفرمانى شويتيبه)

۳- هه تا سه ره وه چووم. تا ژيتر ئاوه كه چووم. (ئاوه لفرمانى شويتيبه)

ئامرازي «هه تا» له رسته دا، ئه گهر كهوته رسته يه كي فرمانى ناته واوه وه، وه لام بيت بو رسته يه كي پرسبارى، كه به ئامرازي «چهند، چيبه» پرسبارى لپوه بكرت، لهو حاله ته دا «راده و پيوانه» ئه به خشيت؛ وهك:

- ليروهه تا كهركووك ۲۵۰ كيلومه تره

- ليروهه هه تاكو مه كه سؤفى سه ر به له كه. (فولكلور)

ئامرازي «تا» ي پهيوهندي له شويتى ئامرازه كاني تري پهيوهندي، وهك (بو، به) به كار ديت و شويتى خوي ده گورپته وه، به لام مهبهستي رسته كه، به ته واوي ده گورپت بو نمونه:

بۆ _____ تا

بۆ سلیمانی دەچم. (- بۆ - لیڤه‌دا بۆ ئییتیجا‌هه)

تا سلیمانی دەچم. (کۆتایی شوینی روودان پیشان

ئەدات)

من بۆ خویندن هاتووم. (بۆ لیڤه‌دا بۆ ئامانجه دەوری خۆی ناگۆریتته‌وه به «تا»

چونکه «بۆ» لیڤه‌دا بۆ شوین نییه)

تا × ناگۆریت

هه‌تا به‌غدا دەچم.

(کۆتایی شوینی روودانی فرمانه)

به به‌غدادا دەچم.

(تا _____ به: ئاوه‌لفرمان ده‌به‌خشیت)

ئەم رستاتە‌ی سەر‌هوه، ئەوه‌ ده‌رده‌خەن، که ئامرازی «تا، هه‌تا»، له رستە‌دا

دەگۆرین به‌ئامرازی (بۆ، به) ی په‌یوه‌ندی، به‌مه‌رجیک بۆ شوین بن؛ بۆ کاتیش

هه‌مان شتن، وه‌ک:

تا ئیواره لیڤه‌ ده‌رۆم. (تا: بۆ ماوه‌ی کاتی روودانه)

تا _____ به

بۆ ئیواره لیڤه‌ ده‌رۆم. (بۆ: کۆتایی کاتی روودانه)

تا شه‌و نان ناخۆم. (تا: ماوه‌ی کاتی روودانه)

تا _____ به

به‌شه‌و نان ناخۆم. (به: دیاری کردنی کاته)

ئەم دیارده‌یه‌ی ئالگۆڤی ئامرازی «تا»، به ئامرازی (بۆ، به) ی په‌یوه‌ندی له‌و

شوینانه‌ی که مه‌به‌ستی شوین (ئاوه‌لفرمان) به‌کاردین، له رستە‌ی ئالۆزیشدا

(ئاویته) ده‌که‌ونه ته‌ک ناوی شوینه‌وه‌و، بۆ هه‌مان مه‌به‌ست به‌کارده‌هینرین،

که‌چی ئەم دیارده‌یه‌ی گۆرانه‌ی «تا» به «بۆ، به» یا به‌پێچه‌وانه‌وه، له‌گه‌ڵ

مه‌به‌سته‌کانی تری ئەم ئامرازی «تا» به‌ی جو‌ره‌کانی تری رستە‌ی ئالۆزدا

به‌کارنا‌هینریت، بۆ نمونه:

تا رواندز چوو که‌سی نه‌دی.

تا _____ بۆ (لیڤه‌دا «تا» _____ بۆ)

بۆ رواندز چوو که‌سی نه‌دی.

تا سه‌ری ساڵ چاوه‌رپیم کرد نه‌هات. (بۆ: ماوه‌ی کاتی روودانه)

بۆ سه‌ری ساڵ چاوه‌رپیم کرد نه‌هات. (تا: کۆتایی کاتی روودانه)

تا شه‌و چاوه‌رپیم کرد نه‌هات. (تا: ماوه‌ی کاتی روودانی فرمانه)

به‌شه‌و چاوه‌رپیم کرد نه‌هات. (بۆ: به‌دیاریکردنی کاتی روودانه)

دیارده‌ی گۆرانی ئامرازی «تا»، به ئامرازی «بۆ، به» له رستە‌ی ئالۆزی

کاتدا که‌متره وه‌ک بۆ مه‌به‌ستی شوین. ئامرازی «تا» و رواله‌ته‌کانی تری له

رستە‌ی لی‌ک‌درا‌ودا وه‌کو ئامرازی په‌یوه‌ندی، سه‌ر به‌یه‌ک‌یک له رستە‌ ساده‌کانیدا

به‌کارده‌هینرین، که وه‌کو ئامرازی لی‌ک‌ده‌ری رستە لی‌ک‌درا‌وه‌که، نمونه:

تا ده‌ۆک ده‌چم ده‌گه‌رپیمه‌وه. (تا: لیڤه‌دا ئامرازی په‌یوه‌ندی رستە‌ی ساده‌یه)

ئامرازی تا و رواله‌ته‌کانی تری، له‌گه‌ڵ ئامرازی «ش» ی په‌یوه‌ندی دا،

به‌کارده‌هینریت و، ئامرازی «ش» ی په‌یوه‌ندیش «په‌یوه‌ند شتی‌ک پیشان ئەدات،

که له‌وه پێش باس کرابیت و بۆ (ته‌ئکید) کردنی ئەو وشانه‌یه، که ده‌چیتته سه‌ری

له‌ناو، ناوی شوین و کات و فرمان و راناو. نمونه:

هه‌تا هه‌ورامانیش چووم.

تا‌کو ئی‌واره‌ش پێکه‌وه بووین.

۲- ئایه «تا» ده‌بیته ئامرازی رستە‌ی لی‌ک‌دراو:

«تا» و رواله‌تانی تری ناتوانن ده‌وری ئامرازی لی‌ک‌ده‌ری رستە‌ی لی‌ک‌دراو

ببین و، بهو شیوهیهی که هردوو لای رسته که، له پرووی و اتاوه سه ربه خوین و، یه کیش و قورساییان هه بیته و، بهو شیوهیهی که نامرازی «تا» ش سه ربه خو بیته و، سه ربه هه یه لایه کی رسته کان نه بیته و، ته نهها ئه رکی لیکدانی هه ردوو رسته ساده کانی گرتبیته ئه ستو؛ که چی «تا» له هه ر لایه که له گه ل هه ر فرمانیکی رستهی دوو فرمان بیته، ئه و به شه رستهیهی نامرازی «تا»، ده بیته رستهیه کی شوینکه و تویی، رسته سه ره کییه که ی تر، بویه نامرازی «تا» و شیوه کانی تری وه که «هه تا، هه تاکو، تاکو، تاوه کو».. نابه نامرازی لیکدهری رستهی لیکدراو، به لکو نامرازی گه یه نه ر و، به ستنی رستهی ئالۆزه و نمونه کانی رستهی ئالۆز، ده بیه به لگه ی راستی بۆ جوو فمان.

۳- «تا» وه که نامرازی گه یه نه ری رستهی ئالۆز:

نامرازی «تا» و شیوه کانی تری، ده وریکی چالاکیان هه یه، له پیکه وه به ستانی به شه کانی رستهی ئالۆز له لارسته و (الجملة التابعة) شارسته (الجملة الرئيسية) له م رووه وه، ده وری جیاجیای به کارهینانی ناو رسته ئالۆزه که ده بینین و ده که ونه ته نیشته لارسته که وه، له پرووی دارپیشن و واتاشه وه به شیکن له و ناتوانی وازی لی بهینریت و لیره دا به نمونه وه ده ورو مه به سته جیاجیای کانی نامرازی «تا، هه تا»... ده خه یه پروو، وه که:

- تا ده لینی به رسيله تری پیده گات. (کو تایی کاتی روودانی فرمان)

- پارو هه تاکو نه جو ری قوت نادر ی. (بۆ مه رجه)

- هه و آلم بۆ نارد تاکو ئاگای له خو ی بیته. (بۆ هۆیه)

- هه تا ده توانیته له ریگا خیرا برۆ. (را ده ی روودانی فرمانه)

- دانیشته هه تا وه که بجه سیته وه. (بۆ مه به سته)

- نیشه که ی سه ری نه گرت تا له داخا رویشته. (بۆ ئه نجامه) -

- هه تا ئه م ده نگویاسه بیته ناحه سیته وه. (به رده و امی روودانی فرمانه)
 - روژی سی تا چوار نان ده خۆم. (چه ندیتی یه).
 نامرازی «تا» ی گه یه نه ری رستهی ئالۆز، له گه ل ئاوه لفرمانی شوینیدا (مه به ست و هۆ راده گه یه نن و، وه لآمی پرسیارکیکن به هۆ ی نامرازی (بۆ چی، چی) ی پرسه وه پرسیار ی لی کرابیته؛ وه که:
 - خو ی دایه پال به رده که تا نه گوژی (مه به ستی روودانی فرمانه)
 - لادییه هه ژاره کان ده چنه شار تا کاریان ده ست بکه ویت. (هۆیه)
 نامرازی «تا» له گه ل پارسه ی به رکاری شارسته که یدا (را ده پیشان ئه دات)؛
 وه که:

فرمانیان دا کار بکه ن تا ده ست پان نه که نه وه.

نامرازی «تا» چۆن له گه ل نامرازی په یوه ندی (ش، یش) له رسته ی ساده دا، به کارهات و، له مه و پيشه وه نمونه مان بۆ هینایه وه، له رسته ی ئالۆزیشدا ئه م دیارده یه له گه ل «تا» ی نامرازی گه یه نه ردا، به دی ده کری بۆ ته ئکید کردنی ده وری «تا» له و شوینانه ی، که به کاردیت وه که:

- تا ناو شوانیش چووم گه نم ده ست نه که وت. (ته ئکید کردنی شوین)

- هه تا به هاریش ته و او بوو، خه لکی ده هاته لامان. (ته ئکید کردنی کاتی

روودانی)

هه تا ئافانیشم دیت: قسه م له گه ل نه کرد (ته ئکید کردنی راده ی روودان

فرمان)

- پیم بلتی تا وه که منیش چا وه ریتان بکه م. (ته ئکید کردنی بکه ر له به شداری

روودانی فرمان که راناوی که سییه).

نامرازی «تا» له رسته ی ئالۆزدا ده وری ئاوه لفرمانی ده بین ی له گه ل فرمانی

پارسته که دا، بۆ کاتی شارسته که له باری نه بوونی ئاوه لفرمانی کاتی له

رسته که دا وهک:

هه تا وه کو ئالا هات ئاڤیستا رویشته. (هه تا وه کو ئالا هات - پا رسته یه «الجملة التابعه».)

دیارده یه کی ئامرازی «تا» له رسته دا:

ئه گهر ئامرازی «تا» که وته نیوان دوو وشه ی دژ و اتاوه، له رسته یه کی ساده دا، وه کو ئامرازی په یوه نندی، بۆ نمونه وشه کانی: شهو - روژ، هاوین - زستان، به یانی - ئیواره، گهر میان - کویتستان... هتد ئه وا دهوری ئامرازی «تا» بیجگه له کات و شوین، له گه ل فرمانه که دا یه ک رووداوو دیارده پیشان ئه دات.

- شهو تا به یانی دهخوم. (روودانی روودای فرمانه که ته نها خه وتنه)

- له گهر میان هه تا کو کویتستان پیشوازی ته رمی شیخی نه مریان کرد.

ئامرازی «هه تا کو» له نیوان دوو ناوی دژواردا، ته نها روودای پیشوازی کردنی گرتوته وه، یا خود ماوه ی نیوان دوو شوین، یا دوو کات پیشان ده دات، که له روودای فرمانی رسته که، وه کو یه کن و بریتین له یه ک روودای فرمان، نمونه ی تر:

- لیته وه هه تا مه که سو فی سه به له که. (نیوان ئیته وه مه که یه ک شته)

- شهو تا به بیان ده گرین. (له نیوان شهو و روژدا ته نها روودای گرینه)

هه مان ئه م دیارده یه ی ئامرازی «تا»، ئه گهر بکه ویتته نیوان دوو فرمانه وه له یه ک دۆخی روودانابن وهک له باری ئه ری دابیت، یه ک روودای وهک یه ک پیشان ئه دات وهک:

- تا ده میتم ده خوینم. (مان و کارکردن یه ک روودای وهک یه کن)

- هه تا مردن کردنه. (مان و کارکردن پیچه وانیه یه کتر نین)

- هه تا ده توانیت تیبکو شه. (توانین و تیبکوشان یه ک رووداون)

ئه گهر «تا» که وته نیوان دوو فرمانی دژ و اتاوه، یا دووهم نه فی حاله تی

فرمانی یه که م بکات، ئه وا ئامرازی «تا» ی رسته ی ئالۆز، به پیچه وانیه ی دیارده که ی سه ره ویدا دوو رووداو، یا حاله ت و باری دژ به یه کتر پیشان ئه دات وهک:

- ده گریم تا پیته که نم.

- هه تا ماوم درۆ ناکه م.

- هه تا بیتم قسه ی له گه ل ناکه م.

ئه نجامی لیکنه وه.

ئه م لیکنه وه یه، ئه م ئه نجامانه ی گرتوته خوی:

۱- «تا» و رواله ته کانی تری به ته نها به واتای (راوه و کۆتایی و سنووردانان) دی.

«تا» وهک وشه و، وهک ئامرازی، له زمانی کوردیدا به کار دیت، به لام دهوری وه کو ئامرازی له به کاره پیناندا چالاکترو جو ره جو رته.

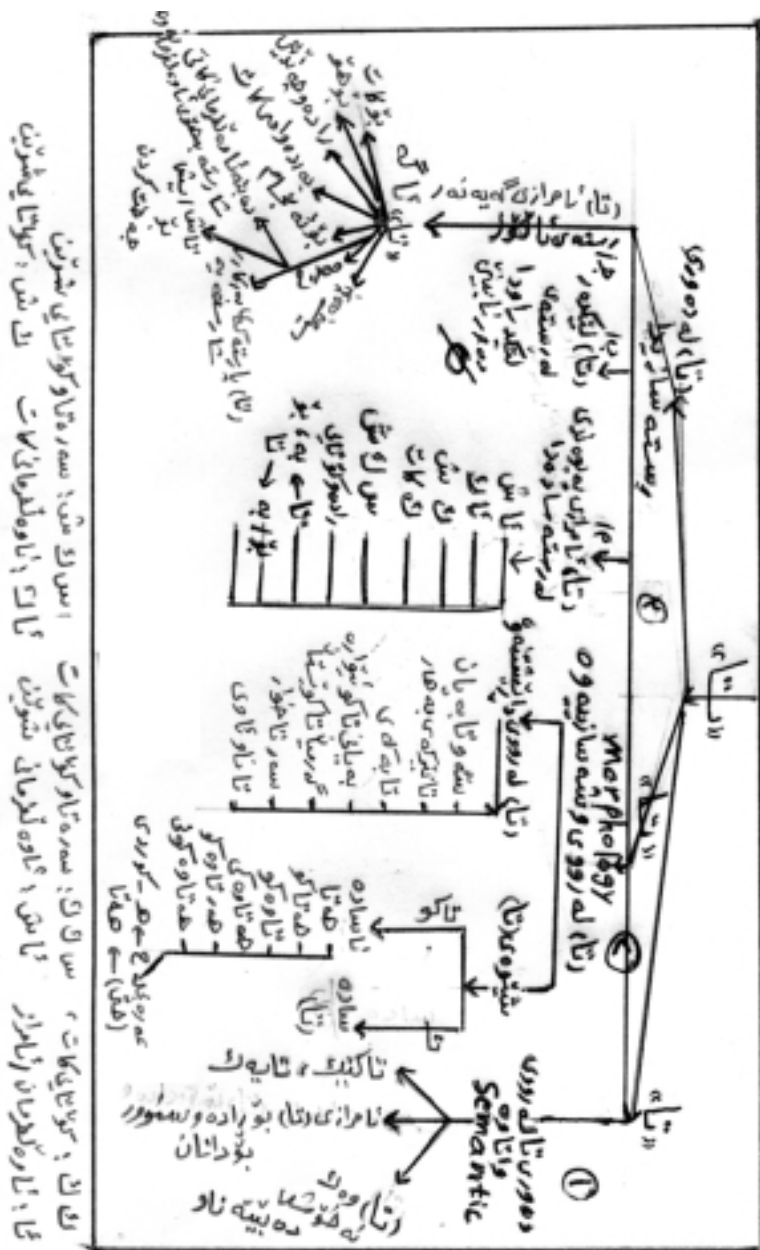
۳- «تا، هه تا» کورت کراوه ی وشه ی لیکنه وای «هه تا وه کو»، له ئه نجامی لیکنه و و سوان و کورت بوونه وه ی ده نگدا بوته «تا، هه تا».

۴- وهک ئامرازی په یوه نندی، له دارپشتن و پیکه اتنی وشه و گریدا به کار دی و له رسته ی ساده شدا دهوری ئامرازی په یوه نندی ده بینیت.

۵- «تا» نابیتته ئامرازی لیکنه وری رسته ی لیکنه وای، به لکو ده وریکی چالاک و مه به سستی جو ره جو ر ده بینیت وه کو ئامرازی گه به نه ری رسته ی ئالۆز.

۶- «تا» وه کو ئامرازی په یوه نندی رسته ی ساده شوینی خوی له گه ل ئامرازی تری په یوه نندی وهک (بۆ، به) ده گو ریتته وه، به لام مه به سستی رسته که له پرووی و اتاوه ده گو ریت، ئه م دیارده یه به زور له و رسته نه دایه که بۆ شوین و کاتن به پله ی یه که م که بۆ شوین بن.

۷- نامرزی «تا» و شیوه‌کافی تری، له‌گه‌ل نامرزی (ش-یش) بۆ ته‌کیدکردنی له‌رسته‌ی ساده‌و ئالۆزیشدا، به‌مه‌به‌ستی جیاجیا و له‌گه‌ل نامرزی (ههر) یشدا بۆ هه‌مان مه‌به‌ست به‌کاردی.



خشته‌ی ژماره (۱)
دهوری تا له زمانی کوردیدا

پهراویز:

- ۱- ئامرازی په یوه ندى: بریتیه له و ئامرازانى كه په یوه ندى دهخاته نیوان وشه كانى زمانه وه، له (ناو) و (ئاوه ئناو) و بهشه ئاخاوتنى تره وه له وشه سازیداو و اتایان له پال وشه كانى تر دا له دروست كرنى رسته دا ده رده كه ویت و تیکه ل به دارپشتنى رسته كه ده بن.
- ۲- ئامرازی لیکدهر: بریتیه له و ئامرازانى كه ئهركى لیکدانى دوو رسته ی ساده ی سه ربه خو ی و اتادار ده به ستیت به یه كتره وه و سه ر به هیچ لایه كى ناو رسته لیکدراوه كه نیبه و پارسه نگی هه ر دوو رسته كانى هه یه و تیکه ل به دارپشتنى و اتا نابیته.
- ۳- ئامرازی گه یه نهر: ئه و ئامرازانى كه ئهركى به ستن و گه یاندى لا رسته یه كى شوینكه و تووى ناسه ربه خو ده به ستیته وه، به شارپسته كه وه، كه و اتاكه ی به نده پیوه ی و ئامرازه كانی ش تیکه ل به دارپشتنى و اتای لارسته كه بوون و، مه به ستى رسته كه ش دیار ده كه ن.
- ۴- پروانه بیروپای نوری، عه لى ئه مین ده رباره ی ئامرازی (هه تا) له (ل ۳۹۵) ی كتیپى «ریزمانى ئاخاوتنى كوردی» لیژنه ی زمان و زانسته كانى كۆرى زانیارى كورد، به غدا، ۱۹۷۶ .
- ۵- پروانه. د. وریا عومه ر ئه مین، بنج و سیمو و یاساكانى گوتیزانه وه، رۆشنیبری نو ی، ژماره (۱۲۱)، به غدا، ۱۹۸۹، ل ۷۲-۷۶ .

سه رچاوه كان:

- ۱- ك. ك. ك. كوردی بیف، ریزمانى كوردی به كه ره سته ی دیالیکتی كرمانجی و سو رانى. د. كوردستان موكربانى له زمانى روسییه وه وه رى گیتراوه ته سه ر زمانى كوردی، هه ولیتر، ۱۹۸۴ .
- ۲- د. كوردستان موكربانى - قواعد اللغه الكردیه - بغداد ۱۹۸۹ .
- ۳- لیژنه ی زمان و زانسته كانى كۆر، ریزمانى ئاخاوتنى كوردی، كۆرى زانیارى كورد، به غدا ۱۹۷۶ .
- مه حموود فتح الله، كارته و او كرن له زمانى كوردی، نامه ی ماجستیر، ئادابى زانكۆى سه لاهه دین، ۱۹۸۸ .
- ۵- نوورى عه لى ئه مین، ریزمانى كوردی ، چاپخانه ی كامه ران - سلیمانى ۱۹۶۰ .